Бел. 2421964
Бел. аддзел
1994 г.
B0000002734286
Ба 14558
Інв. 1953 г. БА 14558
Бел. аддзел
1994 г.
БССР
Бібліятэка імені Леніна

ПАЛАЖЭНЬНЕ

АБ ВЫТВОРЧАЙ ПРАКТЫЦЫ СТУДЭНТАЎ АГРАНАМІЧНАГА ФАКУЛЬТЭТУ БЕЛАРУСКАЙ ДЗЯРЖАЎНАЙ АКАДЭМІІ С. Г.

ГОРКІ
ДРУКАРНЯ АКАДЭМІІ
1928

25.04.2009

Ба 14558

Зацьверджана паседж. дэканату аграфаку 21/II-1928 г.

ПАЛАЖЭНЬНЕ

аб вытворчай практыцы студэнтаў аграна-мічнага факультэту Беларускай Дзяржаўнай Акадэміі С. Г.

1. Мэтаю вытворчай практыкі студэнтаў-аграномаў зьяўляецца іх азнаямленьне з с.-г. сапраўднасьцю. Наглядаючы і вывучаючы с.-г. вытворчасьць, практыкант вывучаецца дапасоўваць у ім свае тэарытычныя веды і здабывае, неабходныя ў сваёй спэцыяльнасьці, навыкі.

2. Вытворчая практыка адбываецца на III курсе і абавязкова для ўсіх студэнтаў аграфаку.

Працягласьць яе ўстанаўліваецца з 1-га мая па 1-ае кастрычніка.

3. Месцамі адбываньня вытворчай практыкі могуць быць: саўхозы, калхозы, камуны агравучасткі (па вывучэньню сялянскай гаспадаркі), вучэбныя фэрмы і гаспадаркі Акадэміі, дасьледчыя станцыі і інш.

4. Кожнаму студэнту прызначаецца аграфакам месца адбываньня практыкі, куды ён

абавязан прыбыць к 1-му мая. Застаўленьне практыкі ці перамена прызначанага месца, без ведама аграфаку, не дапушчаецца.

5. Справаздача аб вытворчай практыцы прадстаўляецца дэканту аграфаку на працягу першага трымэстру чацьвёртага курсу.

6. К адбываньню вытворчай практыкі дапушчаюцца студэнты, якія выканалі ўсе зімовыя і летнія практычныя заняткі па вучэбнаму пляну першых трох курсаў (за выключэньнем тых, якія аднесяны на IV курс).

ІНСТРУКЦЫЯ

для студэнтаў, якія адбываюць вытворчую практыку на Агравучастках (па вывучэньню сялянскай гаспадаркі).

1. Па прыезьдзе на месца, практыкант перш за ўсё павінен азнаёміцца з арганізацыяй і абсталяваньнем Агравучастку і работай аграпэрсанала.

2. Потым практыкант прыступае к самастойнаму вывучэньню агравучастку, даступнымі ў даным выпадку спосабамі і ў той час прыймае магчымы ўдзел у бягучай працы аграпэрсанала.

3. Вывучэньне агравучастку павінны ахопліваць наступныя пытаньні.

1. Прастора агравучастку: месца знаходжэньня, граніцы, насельніцкія пункты, іх разьмер і г. д.

2. Натуральна-гістарычныя умовы і іх узаемная сувязь: а) глеба, з боку яе фізыка-хэмічных уласьцівасьцяў і рэльефа, паверхоўна, у зьвязку з палажэньнем грунтовых вод і натуральных і штучных вадазбораў (рэк, ручаёў, азёр, сажалак і калодзежаў), б) клімат, адносна ападкаў (зімовых і лет-

ніх) тэмпэратура (гадовых месячных) і ветраў у зьвязку з уплывам іх на вэгэтацыйны пэрыяд сельска-гаспадарчай работы, тэхніку, культур, працяжнясьць пастбішчнага пэрыяду і г. д. (у выніках жадана складаньне сельска-гаспадарчага каляндара), в) флёра і фаўна сельска-гаспадарчага значэньня.

3. Грамадзка-эканамічныя умовы:

а) рынначае становішча аграучастку: назва галоўных і другарадных рынкаў, шляхі зносін з рынкамі (зімой і летам), адлегласьць, цэны на галоўнейшыя сельска-гаспадарчыя прадукты і сродкі вытворчасьці (прадажныя і пакупныя. Жадана па часу году). Галоўныя прадукты, якія прадаюцца і пакупаюцца сялянамі, б) прамысловасьць і промыслы насельніцтва (фабрыкі, заводы, сувязь іх з сялянскім насельніцтвам, адхожыя промыслы, наём рабочай сілы, умовы найма і г. д.) в) каапэраванасьць насельніцтва, віды каапэрацыі, % каапэраваньня насельніцтва, агульнае значэньне і становішча каапэрацыі ў аграучастку і г. д. г) культурна-бытавыя умовы: пісьменнасьць, сьвяты, хаты-чытальні, сельска-гаспадарчыя гурткі і інш.

4. Сельска-Гаспадарчая характарыстыка аграучастку:

а) Формы землякарыстаньня і землязабесьпячэньне насельніцтва, арэнда зямлі, умовы арэнды і інш;

б) склад і суадносіны ўгодзьдзяў.

в) склад, становішча, значэньне і напрамак галін земляробства (паляводзтва, характарыстыка складу, культур, севазваротаў і інш., лугаводзтва, садоўніцтва і гародніцтва) і жывёлагадоўлі (рабочага і прадукцыйнага) іх прадукцыя (ураджай, удоі і інш.) у сувязі з с.-г. тэхнікай па выраблeньню культур і ўтрыманьню жывёл.) На апошняе, г. зн. сувязь прадукцыі з с. г. тэхнікай, належыць зьвярнуць асаблівую ўвагу і вывучыць магчыма паўней у розных тыпах гаспадаркі).

У астатнім выніку практыкант павінен выявіць напрамак усей сельскай гаспадаркі і пэрспэктывы яе разьвіцьця ва ўсім аграучастку альбо ў асобных частках яе, калі яны рэзка адрозьніваюцца адна ад другой.

5. Сувязь сялянскай гаспадаркі з саўхозамі, калхозамі і аграпунктам. Спагадлівасьць насельніцтва да аграпрапаганды, укараненьне новых прыёмаў сельск. гаспадаркі і г. д.

6. Для арганізацыйна-вытворчага вывучэньня сельскай гаспадаркі, практыкант павінень зрабіць агра-бюджэтнае апісаньне. 3 гаспадарак (бедняцкага, серадняцкага і буйнага) па праграме, складзенай катэдрай сельска-гаспадарчай эканоміі.

7. Практыканту, з першага жа дню пры-

быцьця на агравучастак рэкамэндуецца весьці дзеньнік, у якім ён коратка адзначае ўсё, што яму прыходзіцца наглядаць і чым прыдзецца займацца па прадмету практыкі.

8. У прадстаўляемай справаздачы практыкантам павінны быць указаны: 1. агульныя умовы правядзеньня практыкі, 2. удзел практыкантаў у бягучай працы аграпэрсанала і 3. сыстэматызаваныя і прааналізаваныя дадзеныя па самастойнаму вывучэньню агравучастку. К справаздачы належыць прылажыць: 1. аграбюджэтныя апісаньні 3 сялянскіх гаспадарак і 2. дзеньнік у чарнавіку. Першыя перадаюцца ў габінэт с.-г. эканоміі, другія пасьля практыкі зварочваюцца аўтару.

ІНСТРУКЦЫЯ

для студэнтаў агранамічнага факультэту Беларускай Дзяржаўнай Сельска-Гаспадарчай Акадэміі, якія адбываюць вытворчую практыку ў гаспадарках.

1. Па прыбыцьці на месца практыкант павінен перш за ўсё азнаёміцца з агульнымі асновамі арганізацыі данай гаспадаркі і спосабам яго кіраваньня.

2. Затым практыкант прыступае к самастойнаму досьледу гаспадаркі, у той жа час падрабязна знаёміцца з дапасаванай у гаспадарцы тэхнікай.

3. Вывучэньне гаспадаркі належыць пачаць з азначэньня, дaступным ў данным становішчы спосабамі, натуральна-гістарычных умовах гаспадаркі і іх узаемнага суадносшаньня, як-та: а) глебы з боку яе фізыка-хэмічных уласьцівасьцяў і рэльефа паверхні, у сувязі з палажэньнем грунтовых вод і натуральных альбо штучнх вадаёмаў рэк, ручаеў, вазёр, сажалак і калодзажаў), б) клімату паскольку для яго маецца дадзеныя ў гаспадарцы, ці бліжэйшым к нему раёне—у відзе лі мэтэаралягічных назіраньняў, ці

запісаў аб пачатку і сканчэньні палявых работ, часу пасева і ўборкі вядомых расьлін, працягласьці пастбішчнага пэрыяду і г. д.

4. Пры вывучэньні эканамічных умоў гаспадаркі неабходна зьвярнуць увагу, галоўным чынам, на наступныя абставіны:

а) становішча гаспадаркі адносна рынку і шляхаў зносін. Жадана азначыць, хаця прыблізна, цыфрамі адлегласьць да бліжэйшай чыгуначнай станцыі, ці сплаўнай, ці судаходнай ракі, ці горада (мястэчка), калі гэткі служыць, ці можа служыць рынкам для якіх-небудзь прадуктаў гаспадаркі, а таксама і кошт дастаўкі да гэтых пунктаў розных прадуктаў.

б) Умовы забесьпячэньня рабочай сілай, г. зн.: а) насялённасьць мясцовасьці і заняцьце вакольнага насельніцтва наогул і ў прыватнасьці—гаспадарчыя умовы бліжэйшых сёл і вёсак, якія забясьпечваюць гаспадарку рабочай сілай, б) умовы і кошт найма часовых і сталых рабочых, в) ці практыкуецца, і калі да, дык на якіх умовах, наём прышлых рабочых, г) спосаб утрыманьня сталых і часовых рабочых д) умовы і значэньне для гаспадаркі зьдзельнага спосабу выкананьня работ.

в) Тэрыторыя гаспадаркі, яе фігура і становішча сядзібы адносна граніц, выгады і нявыгады данага становішча.

г) Капіталы гаспадаркі. Стасунак розных відаў капіталу друг да друга і к тэрыторыі гаспадаркі наогул, а затым стасунак паміж капіталамі розных гаспадарчых галін.

Спосабы ацэнкі і вучоту розных капіталаў і пагашэньня асноўнога капітала.

д) Культурна-гаспадарчая ўзаемасувязь гаспадаркі з вакольным сялянскім насельніцтвам і аграпунктам.

Практыкант павінен асноўваць усе сваі меркаваньні аб гаспадарцы, галоўным чынам, на асабістых нагляданьнях, а не на паведамленьнях канторы ці служачых гаспадаркі.

Таму-то зьмяшчэньне ў справаздачы вучотаў даходнасьці асобных культур, узятых з кніг гаспадаркі, і не магчымых быць праверанымі ці па спосабу складаньня прызнаваемых практыкантам не здавальняючымі—не прадстаўляюць ніякага інтарэсу.

Практыканту, з першага жа дню прыбыцьця ў гаспадарку, рэкамэндуецца весьці дзеньнік, у якім ён коратка адзначе ўсё што яму прыходзіцца наглядаць і чым прыходзіцца займацца. Дзеннік гэты прадстаўляецца ў дэканат у чарнавіку і сьледам чаго падлягае звароту аўтару.

ІНСТРУКЦЫЯ

для студэнтаў аграфаку Беларускай Дзяржаўнай Акадэміі, якія адбываюць вытворчую практыку на дасьледчых станцыях

Практыканты знаёмяцца: 1. з арганізацыяй станцыі, а іменна: а) з папярэднімі дасьледамі, якія вытвораны на тэрыторыі станцыі глебавымі, батанічнымі работамі па нівіліроўцы вучастку, рэкагносьціровачнымі пасевамі, б) з арганізацыяй тэрыторыі станцыі: разьмяшчэньне дасьледчых севазваротаў, досьледы на дробных дзялянках (запольныя вучасткі), калякцыйныя гадавальнікі, в) з мэтодыкай пастаноўкі палявога досьледу, прынятага на станцыі: велічыня і форма дзялянак, абаронныя і прамежныя палосы, паўторнасьць досьледаў, вучот ураджаю (па пробнаму снапу) вучот рэкагнасьціровачнага пасеву, матэматычная апрацоўка ўраджайных даных г) з мэтодыкай пастаноўкі вегэтацыйных досьледаў, д) з мэтадамі, практыкуемымі і намечаемымі станцыяй дзеля ўстанаўленьня сувязі з сялянскімі гаспадаркамі і спосабамі распаўсюджваньня зьвестак, аб яе працах і дасягненьнях: аддзелы дапасаваньня, пака-

зальныя вучасткі, каляктыўныя досьледы, выстаўкі, экскурсыі, лекцыі гутаркі, выдавецкая дзейнасьць, зьезды і інш.

2. Па згадненьню з загадчыкам станцыі, практыкант за час прабываньня на станцыі выконвае самастойную работу, па магчымасьці пабудованую так, каб ён мог дапасоўваць мэтады, як палявы вегэтацыйны, так і хэмічны.

Дзяржаўная бібліятэка БССР імені Леніна

Горрайлітбел № 88. Зак. № 244—500 экз.